

Mál nr. 325/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar veghaldara.****Ágreiningur um bótaskyldu er bifreið varð fyrir skemmdum er henni var ekið í poll á vegi.****Gögn.**

Málskot, móttakið 2.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 28.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Um kl. 4:30 hinn 7. febrúar 2018 var A, bifreið í eigu M, ekið ofan í stóran vatnspoll á vegi í sveitarfélaginu B. Við það urðu skemmdir á A. Asahláka í kjölfar mikillar rigningar mun hafa valdið því að vatn safnaðist fyrir á akbrautinni þar sem vatnsniðurföll hafi ekki haft undan.

Starfsmenn B kveðast ekki hafa fengið upplýsingar um vatnselginn á umræddum vegi fyrr en eftir atvikið.

M kveður mikinn snjó og síðan hlýindi og rigningu hafa valdið vatnselgnum. Veðurspár deginum áður hafi átt að vera starfsmönnum B nægileg viðvörðun til að gera nauðsynlegar ráðstafanir í tæka tíð til að koma í veg fyrir vatnssöfnun þá sem varð á veginum. Telur hann B bera ábyrgð á tjóni því sem varð á A og hefur krafist bóta vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu B hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins telst óumdeilt að B telst hafa forræði yfir umræddum vegi og annast viðhald hans og telst því vera veghaldari hans, sbr. 5. og 6. tölul. 3. gr. vegalaga nr. 80/2007. Samkvæmt 43. gr. laganna ber veghaldari ábyrgð á því að vegi, sem opinn er almenningi til frjálsrar umferðar, sé við haldið með eðlilegum hætti miðað við þá umferð sem um veginn fer. Skal veghaldari skal svo fljótt sem við verður komið eftir að hann hefur fengið vitneskju um skemmdir á vegi, sem hættulegar eru umferð, láta gera við þær eða merkja hina hættulegu staði þar til viðgerð hefur farið fram og skulu merkingar vera í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Þá er kveðið á um það í 56. gr. laganna að veghaldari vegar sem opinn er almenningi til frjálsrar umferðar ber ábyrgð á tjóni sem hlýst af slysi á veginum þegar tjónið er að rekja til gáleysis veghaldara við veghaldið og sannað er að vegfarandi hafi sýnt af sér eðlilega varkárni.

Þótt veðurspár dagana fyrir atvikið hafi greint frá því að rigning væri í vændum þann dag sem tjónsatvikið varð verður ekki nægilega ráðið af umræddum veðurspám eða öðrum gögnum málsins að starfsmenn B hafi með fyrirvara mátt gera sér grein fyrir þeirri vatnssöfnun sem varð á veginum þannig að þeim hafi borið að grípa til ráðstafana áður en A var ekið í pollinn. Samkvæmt gögnum málsins telst því ósannað að skylda B til að grípa til ráðstafana í samræmi við 43. gr. laga nr. 80/2007 hafi stofnast áður en tjónið varð á A. Þá hefur heldur ekki verið sýnt fram á samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum að skilyrðum bótaskyldu B skv. 56. gr. laganna séu að öðru leyti fyrir hendi. Af þessu leiðir að M telst ekki eiga rétt á bótum vegna tjónsins á A úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík, 19. nóvember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.